

Знай ёо годіно чётырідцятъ дѣвѣта!
 Чи ин оуже въ старѣ вѣзрастѣ достигнала.
 Коѣ-то съ ѣакн намъ толь непріятна,
 И коѣ-то прѣжде стрѣгоу ин насъ мѣчила.
 Всѣ пріорѣдстнѣ камъ намъ поглѣдѣваше,
 И влѣстѣ тѣ сохъ мнлостъ да насъ оуслѣшашъ;
 То тѣ сохъ мѣчнтелскій скптрѣхъ владѣше,
 И съ вѣслѣше че насъ оужалѣвашъ.
 Ахъ! како тѣ дрѣжка съ велмѣожы держѣше,
 Прѣдъ вогѣты-те разѣпкваше дѣбры дѣрѣы:
 И вѣднѣ-те немнлосѣрдѣ мѣчаше,
 И жнвѣотѣ нмъ оутѣшѣваше сохъ скѣрѣн.
 Ты намъ сторѣ на твоѣ-то владѣнїѣ;
 Пренслѣшнѣ ѣ прѣголѣма непрѣкда.
 И всѣ вѣкъ нашѣ-то прнмѣжанїѣ,
 Порѣзѣ ны хїтрѣ до глѣбѣока ѣда.
 Ты оуѣзѣн лѣотѣ жалнѣ-те нн сердцѣ,
 И ѣтнѣ нн сохъ ѣзмѣма мнлѣ-те нн дрѣгы.
 Слѣзнѣ-те нн ннто понѣ вѣждашъ лнцѣ,
 Ннто глѣдашъ на вѣрнѣ-те нн оуслѣгы.
 Но ёто замїна оужъ твоѣ-та нла,
 И вѣ нѣжлѣкъ твоѣ-та глѣва старѣ,